

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Fetcu Andrian în numele inculpatei Starșii Olesea, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, în cauza penală privind-o pe

Starșii Olesea xxxx, născută la xx xx xxxx, originară și domiciliată în xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.02.2019 – 21.06.2019;

Instanța de apel: 15.07.2019 – 06.11.2019;

Instanța de recurs: 09.01.2020 – 06.05.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 21 iunie 2019, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Starșii Olesea a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.149 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar pentru femei de tip deschis.

S-a dispus încasarea de la Starșii Olesea în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 6 738 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpata Starșii Olesea la data de 27 noiembrie 2018, aproximativ la ora 23.00, aflându-se sub influența alcoolului, fiind încrezută că este în stare să asigure siguranța copilului minor, xxxx a.n. xxxx, la înfășurat pe acesta într-o scurtă, la luat în brațe și a ieșit din locuința sa din satul Soltănești r-nul Nisporeni pentru a se duce la vecinii săi, Gladun Serghei și Țugulea Elena care locuiesc în vecinătate și cu care convenise anterior să se întâlnească. În timpul deplasării pe strada din satul Soltănești

r-nul Nisporeni, Starșii Olesea aflându-se sub influența alcoolului pe neobservate pentru ea, a scăpat din brațe copilul și s-a întors înapoi acasă, apoi s-a culcat, adormind. La data de 28 noiembrie 2018, aproximativ la ora 03.00, Starșii Olesea, s-a trezit și a sesizat faptul că copilul minor, xxxx xxxx a.n.xxxx nu se află la locul său. În rezultatul căutărilor împreună cu sora sa Stanciu Raisa au găsit copilul decedat și scurta în care era înfășurat în stradă.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201824C0115 din data de 14.01.2019 moartea copilului xxxx xxxx a.n. xxxx a survenit în rezultatul refrigerării (hipotermiei generale a organismului), ce ne confirmă depistarea la necropsie a hemoragiilor în mucoasa stomacală (Vișnevskii), hemoragie în bazinele bilateral (petele Fabricantov), lividitățile roșii-deschise, cât și semnelor de moarte rapidă, depistată la expertiza medico-legală și examinarea histopatologică. Moartea copilului Condrea Maxim, conform datelor obiective a expertizei medico-legale a survenit la data de 28.11.2018 în jurul orei 01.00 – 02.00. La examinarea medico-legală a pruncului Condrea Maxim, excoriațiile din regiunea occipitală și echimozele de pe ambii genunchi, au putut surveni în urma acțiunii unui obiect dur contondent sau în urma căderii pe o suprafață dură, mai mare decât înălțimea propriului corp, se califică ca vătămare corporală neînsemnată și legătură causală cu decesul nu au. Se exclude moartea copilului Condrea Maxim de la cădere de la înălțimea propriului corp sau de la o înălțime mai mare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Fetcu Adrian în numele inculpatei, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatei să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivarea cererii, apelantul a invocat că la stabilirea pedepsei, prima instanță urma să țină cont că inculpata a recunoscut vina pe deplin, în ședința de judecată a înaintat cerere privind recunoașterea probelor din rechizitoriu, în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, s-a căit sincer în cele comise, este caracterizat pozitiv, este tânără, iar infracțiunea impută este din imprudență, circumstanțe care ar permite aplicarea pedepsei non privative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatei Starșii Olesea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.149 alin.(1) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu

prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, scopul pedepsei în sensul corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatei și situația familiară a acesteia.

6. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, avocatul Fetcu Andrian în numele inculpatei Starșii Olesea a declarat recurs, invocând ca temei de casare prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatei să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă cu aplicarea art.90 Cod penal și anume fără aplicarea pedepsei obligatorii – închisorii, dat fiind faptul că pedeapsa aplicată de instanțele de fond este prea aspră.

În continuare, a invocat că, în lipsa circumstanțelor agravante, pedeapsa stabilită este prea aspră și nemotivată, or, potrivit prevederilor legale o pedeapsă mai aspră se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă nu v-a asigura atingerea scopului pedepsei.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

La caz, Colegiul penal reține că, partea apărării indică drept temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În susținerea acestei concluzii, examinând motivul invocat în recursul ordinar, Colegiul penal constată că prin aceasta se expune o opinie critică asupra modalității de individualizare a pedepsei, precum și cele ce țin de executarea acesteia.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că motivul și temeiul de recurs invocat de către partea acuzării, nu și-a găsit confirmarea, în speță nefiind constată eroarea de drept invocată. Tot aici, Colegiul penal menționează, că argumentele din recurs preponderent sunt aceleași care au fost invocate și în cererea de apel, în privința cărora instanța de apel s-a pronunțat în mod argumentat și detaliat și reiterarea cărora nu o consideră necesară.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că, instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, de faptul că inculpata a recunoscut integral vina, solicitând judecarea cauzei în procedură simplificată, cât și de prevederile art.art.7, 61, 75, Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază

ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci, pedeapsa stabilită inculpatei Starșii Olesea a fost motivată, individualizată și aplicată în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acesteia, cât și din partea altor persoane.

Colegiul penal reține că, așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Instanța de recurs ordinar reține că, solicitarea recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, este neîntemeiată, doar faptul că inculpata nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru aplicarea în privința lui Starșii Olesea a unei pedepse mai blânde.

Mai mult, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Colegiul penal constată, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acesteia, cât și a altor persoane.

Din considerentele nominalizate, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de recurent nu și-a găsit confirmare, ceea ce impune dispunerea inadmisibilității recursului ordinar

declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Fetcu Andrian în numele inculpatei Starșii Olesea, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, în cauza penală privind-o pe *Starșii Olesea xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 04 iunie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac